

लाओदिकिया - क्रमांक पाच

शेवटचे तीन

Jeff Pippenger

2023-09-03

आदर्शरित्या, सात मंडळ्या आणि सात मोहोर यांना त्याच इतिहासाच्या अंतर्गत व बाह्य रेषांचे प्रतिनिधित्व करणारी समांतर प्रतीके म्हणून समजले पाहिजे. हे लक्षात घेणेही महत्त्वाचे आहे की, शेवटच्या तीन मंडळ्या आणि शेवटच्या तीन मोहोर यांचा विचार करताना, प्रगतिशील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करणारी ऐतिहासिक रेषा ही त्या प्रतीकांचा प्रमुख विषय नाही. जेव्हा मंडळ्यांचा समांतर इतिहासांच्या संदर्भात उपयोग केला जातो, तेव्हा इतिहासाची प्रगती हा प्रतीकवादाचा एक अत्यावश्यक घटक असतो; परंतु शेवटच्या तीन मंडळ्या आणि मोहोर यांना स्वतःमध्येच एक प्रतीक म्हणून हाताळले जाते तेव्हा तसे नसते.

प्रतीक म्हणून शेवटच्या तीन मंडळ्यांचा संबंध तीन समूहांच्या परस्परसंबंधाशी आणि विविध मंडळ्यांनी दर्शविलेल्या उपासकांच्या त्या तीन समूहांच्या परस्परक्रियेच्या गतीशीलतेशी आहे. शेवटच्या तीन मुद्रांनी देवाच्या लोकांची ओळख प्रकट केली आहे, ज्यांचे प्रतिनिधित्व मोशे आणि एलियाह यांच्याद्वारे केलेले आहे. एलियाह एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि मोशे नीतिमान मृतांचे.

आणि जेव्हा त्याने पाचवे शिकके उघडले, तेव्हा मी वेदीखाली त्या लोकांच्या आत्म्यांना पाहिले, जे देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या साक्षीसाठी मारले गेले होते; आणि त्यांनी मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, "हे प्रभु, पवित्र व सत्य, तू पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय करून त्याचा सूड किती काळ घेत नाहीस?" आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकास पांढरी वस्त्रे देण्यात आली; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले की, अजून थोडा काळ त्यांनी विश्रांती घ्यावी, जोवर त्यांच्याप्रमाणे मारले जाणारे त्यांचे सहकारी सेवक आणि त्यांचे बंधू यांची संख्या पूर्ण होत नाही. आणि जेव्हा त्याने सहावे शिकके उघडले, तेव्हा पाहा, मोठा भूकंप झाला; आणि सूर्य केसांच्या गोणपाटाप्रमाणे काळा झाला, आणि चंद्र रक्तासारखा झाला; आणि आकाशातील तारे पृथ्वीवर पडले, जसे प्रबळ वाऱ्याने हादरविल्यावर अंजिराचे झाड आपली कच्ची फळे टाकते. आणि आकाश गुंडाळलेल्या ग्रंथासारखे नाहीसे झाले; आणि प्रत्येक पर्वत व बेट आपल्या आपल्या स्थानावरून हलविले गेले. आणि पृथ्वीचे राजे, आणि मोठे लोक, आणि श्रीमंत लोक, आणि सेनापती, आणि पराक्रमी लोक, आणि प्रत्येक दास, आणि प्रत्येक स्वतंत्र मनुष्य, यांनी गुहांमध्ये व पर्वतांच्या खडकांमध्ये स्वतःला लपविले; आणि पर्वतांना व खडकांना म्हणाले, "आमच्यावर पडा, आणि सिंहासनावर बसलेल्याच्या मुखापासून, आणि कोकराच्या क्रोधापासून आम्हाला लपवा; कारण त्याच्या क्रोधाचा महान दिवस आला आहे; आणि कोण उभा राहू शकेल?" प्रकटीकरण 6:9-17.

सिस्टर व्हाइट आपल्याला कळवितात की पाचवे शिकके "भविष्यातील एका कालखंडाला" संबोधित करते. पाचव्या शिकक्यांतील वचने विचारत आहेत की अंधकारमय युगात देवाच्या लोकांची हत्या केल्याबद्दल देव पोपसत्तेचा न्याय केव्हा करील. उत्तर असे देण्यात आले की "शेवटच्या दिवसांत" देव पोपसत्तेचा त्यांच्या हत्येबद्दल न्याय करील, तसेच पोपसत्तेच्या शहीदांच्या आणखी एका गटाबद्दलही, ज्यांचीही रविवार कायद्याच्या संकटाच्या काळात पोपसत्तेकडून हत्या केली जाईल.

"आणि त्याने पाचवे मोहोर उघडले तेव्हा... [प्रकटीकरण 6:9-11]. येथे योहानास जे दृश्ये दाखविण्यात आली, ती प्रत्यक्ष वास्तवातील नव्हती, तर भविष्यातील एका काळात घडणारी होती." Manuscript Releases, volume 20, 197.

प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायात आपल्या गौरवाने पृथ्वी उजळविणाऱ्या देवदूताच्या दोन आवाजांशी, वेदीखालील त्या आत्म्यांचा—जे देव पोपसत्तेचा न्याय कधी करील हे जाणून घेण्याची इच्छा बाळगतात—संबंध आहे,

असेही प्रेरित वचन पुष्टी करते.

“जेव्हा पाचवे मुद्रांक उघडले गेले, तेव्हा योहान प्रकटीकरणकर्ता याने दर्शनात वेदीखाली त्या समुदायाला पाहिले, जे देवाच्या वचनासाठी आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी वधिले गेले होते. यानंतर प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायात वर्णन केलेली दृश्ये आली, जेव्हा जे विश्वासू आणि सत्य आहेत त्यांना बाबेलमधून बाहेर बोलावले जाते. प्रकटीकरण 18:1-5 उद्धृत.” Manuscript Releases, volume 20, 14.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायात कॅथोलिक धर्मावरील न्याय दुप्पट आहे; कारण तेथे आणि त्या वेळी तिला केवळ “शेवटच्या दिवसांत” ती ज्यांची हत्या करील त्यांच्यासाठीच नव्हे, तर पोपसत्तेच्या अंधकारमय युगांत झालेल्या हत्यांच्या बळीसाठीही शिक्षा दिली जाते.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “माझ्या लोकांनो, तिच्यापासून बाहेर या, जेणेकरून तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गपर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माचे स्मरण केले आहे. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफळ दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कृत्यांप्रमाणे तिला दुपटीने दुप्पट द्या; तिने जो प्याला भरला, त्यात तिलाही दुपटीने भरा.” प्रकटीकरण 18:4-6.

सहावा शिकका हा बायबलमधील त्या घटनांचे एक पारंपरिक उदाहरण प्रदान करतो, ज्या सात अंतिम पीडांच्या काळात ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या तात्काळ आधी घडतात. तो प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायाच्या प्रस्तावनेने समाप्त होतो, जी सहाव्या शिकक्याच्या शेवटच्या वचनात उपस्थित केलेल्या, “उभे राहण्यास कोण समर्थ असेल?” या प्रश्नाचे उत्तर देते. दोन समूह असे आहेत जे रविवारच्या कायद्याच्या संकटात, जे सात अंतिम पीडा येतात तेव्हा समाप्त होते, देवाच्या ध्वजाप्रमाणे उभे राहतील. ते दोन समूह म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार, ज्यांचे प्रतिनिधित्व एलियाह करतो, आणि “मोठा समुदाय,” ज्यांचे प्रतिनिधित्व मोशे करतो. मोशे आणि एलियाह यांची ही दोन प्रतीके यापूर्वीच जगाच्या शेवटी उभे राहणारे म्हणून ओळखली गेली होती; कारण रूपांतराच्या डोंगरावर ते दोघेही ख्रिस्ताबरोबर उभे होते.

अंधकारयुगातील पोपसत्तेच्या शहीदांचा पहिला गट यांना पांढरी वस्त्रे देण्यात आली; आणि ज्या दुसऱ्या गटाची पूर्तता होईपर्यंत त्यांना थांबण्यास सांगितले गेले, तो दुसरा गट म्हणजे पांढरी वस्त्रे परिधान केलेला “मोठा समुदाय” होय. पाचवी व सहावी मोहर या पाचव्या व सहाव्या मंडळ्यांचा समांतर इतिहास देत नाहीत; उलट, त्या “शेवटच्या दिवसांत” प्रभूसाठी ध्वजाप्रमाणे उभे राहणाऱ्या त्या दोन गटांविषयी साक्ष पुरवितात. हे दोन गट म्हणजे प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील दोन आवाजांचे संदेश जाहीर करणारे लोक होत. त्यानंतर जो संदेश घोषित केला जातो, तो पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावासह येतो, जसा पॅटेकोस्टच्या इतिहासाने आणि अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या इतिहासाने प्रतिरूपरूपाने दर्शविला आहे.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करणार आहे. येथे जगभर पसरलेल्या व्याप्तीचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे एक कार्य पूर्वकथित केलेले आहे. इ.स. 1840-44 मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याचे एक गौरवशाली प्रगटीकरण होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात पाहिल्या गेलेल्या धार्मिक स्वारस्यांपैकी सर्वांत महान धार्मिक स्वारस्य प्रकट झाले; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणारी प्रबळ चळवळ याहूनही अधिक महान ठरणार आहे.”

“हे कार्य पॅटेकोस्टच्या दिवसातील कार्यासारखे असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात जसा ‘पहिला पाऊस’ बहुमोल बीजाच्या अंकुरणास कारणीभूत होण्यासाठी देण्यात आला, तसाच शेवटी कापणी पिकण्यासाठी ‘शेवटचा पाऊस’ देण्यात येईल. ‘मग आपण जाणू, जर आपण परमेश्वराला जाणण्यामागे लागलो; त्याचे प्रगटीकरण प्रभातेप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो आमच्याकडे पावसाप्रमाणे, पृथ्वीवर पडणाऱ्या

शेवटच्या व पहिल्या पावसाप्रमाणे येईल.' Hosea 6:3. 'म्हणून, हे सियोनच्या मुलांनो, आनंदित व्हा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यात हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पहिला पाऊस दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस पाडील—पहिला पाऊस आणि शेवटचा पाऊस.' Joel 2:23. 'शेवटल्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्याचा वर्षाव सर्व देहावर करीन.' 'आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाने हाक मारील तो तारण पावेल.' Acts 2:17, 21."

"सुवार्तेचे महान कार्य हे त्याच्या आरंभी ज्याप्रमाणे देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण झाले, त्यापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणारे नाही. सुवार्तेच्या आरंभी पूर्वपावसाच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्याच त्याच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरपावसात पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथे 'शीतलतेचे काळ' आहेत, ज्यांच्याकडे प्रेषित पेत्राने पुढे पाहिले, जेव्हा त्याने म्हटले: 'म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सन्निधीतून शीतलतेचे काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.' प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20." The Great Controversy, 611.

प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायात प्रतिनिधित्व केलेल्या एलियाह व मोशे यांची ओळख करून देणारा प्रश्न सहाव्या शिक्क्याद्वारे उपस्थित झाल्यानंतर, सातवा शिक्का उघडला जातो आणि त्या दोन समूहांवर पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाचे वर्णन करतो. या वर्णनात अर्धा तास मौन असल्याचे लक्षात घेण्यासारखे आहे. सातवा शिक्का उघडल्याने दर्शविला गेलेला उत्तरवर्षावाचा ओतप्रोत वर्षाव या मौनाच्या एका कालखंडास अंतर्भूत करतो.

आणि जेव्हा त्याने सातवा शिक्का उघडला, तेव्हा सुमारे अर्धा तास स्वर्गात शांतता पसरली. आणि मी देवासमोर उभे असलेले ते सात देवदूत पाहिले; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. आणि दुसरा एक देवदूत आला व वेदीपाशी उभा राहिला, त्याच्याकडे सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह त्या सुवर्णवेदीवर अर्पण करावा जी सिंहासनासमोर होती. आणि पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह वर गेलेला धूपाचा धूर देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर चढला. आणि त्या देवदूताने धूपपात्र घेतले, आणि ते वेदीच्या अग्नीने भरले, आणि पृथ्वीवर फेकून दिले; आणि शब्द, आणि मेघगर्जना, आणि विद्युल्लता, आणि भूकंप झाला. प्रकटीकरण 8:1-5.

जसे The Great Controversy मधील उताऱ्यात आत्ताच निदर्शित केले आहे, तसे परतीचा पाऊस तेव्हा ओतला जाऊ लागतो जेव्हा तो पराक्रमी देवदूत उतरतो आणि आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करतो. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी "न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती खाली फेकल्या गेल्या" तेव्हा परतीचा पाऊस आरंभ झाला.

"आता असा शब्द पसरला आहे काय की मी घोषित केले आहे की न्यूयॉर्क समुद्री भरतीच्या प्रचंड लाटेने वाहून जाईल? हे मी कधीही म्हटलेले नाही. मी एवढेच म्हटले आहे की, तेथे उभ्या राहत असलेल्या त्या महान इमारतीकडे, मजलामजल्यावर मजला चढत जाणाऱ्या, पाहताना, 'जेव्हा परमेश्वर पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यास उठेल, तेव्हा किती भयंकर दृश्ये घडतील!' तेव्हा प्रकटीकरण 18:1-3 मधील शब्द पूर्ण होतील. प्रकटीकरणाचा अठरावा अध्याय संपूर्णपणे पृथ्वीवर येणाऱ्या गोष्टीबाबतचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर काय येणार आहे याविषयी मला विशेष असा प्रकाश मिळालेला नाही; इतकेच मला ठाऊक आहे की एक दिवस तेथील महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या वळविण्या आणि उलथापालथीमुळे खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून मला ठाऊक आहे की जगात विनाश आहे. परमेश्वराचा एक शब्द, त्याच्या प्रबळ सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या प्रचंड रचना कोसळतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही." Review and Herald, July 5, 1906.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी उत्तर पाऊस पडू लागला, आणि त्या पावसाचा ओतप्रोत वर्षाव एलियाह आणि मोशे यांच्याद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविण्यात आलेल्यांवर पडतो; आणि त्यात शांततेचा एक काळ समाविष्ट आहे. मोशे आणि एलियाह यांच्यासाठीचा शांततेचा हा काळ प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातही दर्शविला आहे, जिथे जगाला पीडा देणारे ते दोन संदेष्टे—मोशे आणि एलियाह—रस्त्यांमध्ये "ठार" मारले गेले. परंतु साडेतीन दिवसांनंतर ते होरेबच्या गुहेतून बाहेर आले आणि स्वर्गात आरोहित झाले. उत्तर पावसाच्या इतिहासात, त्या दोन दूतांनी

प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेला संदेश ठार मारला जातो आणि रस्त्यावर फेकला जातो, परंतु ते पुनरुत्थित होईपर्यंत पुरला जात नाही. यहूदांच्या वंशातील सिंह आता उघड करीत असलेल्या प्रमुख सत्यांपैकी हे एक सत्य आहे.

शेवटचे तीन शिक्के एलियाह आणि मोशे यांच्या द्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या देवाच्या लोकांच्या अंतिम चळवळीची ओळख करून देतात. ती चळवळ मरते आणि पुन्हा जिवंत केली जाते. ती एक चळवळ आहे, कारण अॅडव्हेंटिझमची सुरुवात एका चळवळीने झाली होती, जी 1863 पर्यंत चालू राहिली, जेव्हा त्यांनी विल्यम मिलर यांना ओळखण्यास मार्गदर्शन करण्यात आलेले पहिले सत्य बाजूला ठेवले. 1863 मध्ये ती चळवळ समाप्त झाली, कारण 1863 मध्ये ते कायदेशीररीत्या एक चर्च बनले. अल्फा आणि ओमेगा यांचा आग्रह आहे की, जर त्याने आपल्या अवशिष्ट लोकांची सुरुवात एका चळवळीप्रमाणे केली असेल, तर तो तिचा शेवटही एका चळवळीप्रमाणेच करील.

आता आपण सात मंडळ्यांचा आणि सात मोहोरांचा आढावा पूर्ण केला आहे. शेवटच्या तीन मोहोरांमध्ये आपण मुक्त झालेल्यांच्या दोन वर्गांना पाहतो, ज्यांचे प्रतिनिधित्व मोशे आणि एलियाह यांच्याद्वारे केले जाते. त्या सर्व मोहोरांनी प्रकटीकरण अठरा येथील सामर्थवान दूताविषयी साक्ष दिली आहे. जेव्हा तो ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी खाली उतरला, तेव्हा मुक्त झालेल्यांचे दोन वर्ग शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेत प्रवेशले, जी अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभीच्या चळवळीने पूर्वछायित केल्याप्रमाणे अॅडव्हेंटिझमच्या शेवटच्या काळातील चळवळीमध्ये असलेल्या उपासकांच्या दोन वर्गांना उघड करण्यासाठी आणि विभक्त करण्यासाठी नियोजित आहे. दानिएल असे ओळखतो की त्या वर्गांपैकी एक, ज्याला तो दुष्ट म्हणतो, ज्ञानवृद्धी समजून घेणार नाही; परंतु ज्ञानी समजून घेतील. मत्तय आपल्याला सांगतो की ज्यांच्याकडे उघड करण्यात आलेल्या ज्ञानाचे आकलन नाही, ते कुमारीला मूर्ख अशी ओळख देतात. ज्ञानी कुमारी मध्यरात्रीच्या संकटात हे प्रदर्शित करतात की त्यांनी ज्ञानवृद्धी समजली आहे आणि ती त्यांच्या जवळ आहे. ज्ञानी आणि मूर्ख यांचे प्रतिनिधित्व फिलाडेल्फिया मंडळी किंवा लाओदिकीया मंडळीद्वारे केले जाते. लाओदिकीयेतील दुष्ट, मूर्ख कुमारी प्रभूच्या मुखातून बाहेर टाकल्या जाणार आहेत, आणि ज्ञानी त्यांच्या कपाळांवर देवाचे नाव, म्हणजे त्याचे चरित्र, प्राप्त करतात. जर फिलाडेल्फिया ही सहावी मंडळी ज्ञानींचे प्रतिनिधित्व करीत असेल, तर सातवी मंडळी लाओदिकीया दुष्टांचे प्रतिनिधित्व कसे करते? जर असे असेल, तर क्रम बिघडलेला आहे, नाही का? याचे उत्तर, अर्थातच, अल्फा आणि ओमेगा यांद्वारे सुटते.

देवाच्या पहिल्या संप्रदायनिष्ठ लोकांच्या, प्राचीन इस्राएलच्या, आरंभी मोशेने त्या संप्रदायनिष्ठ लोकांच्या शेवटी असलेल्या ख्रिस्ताचे प्रतिरूप धारण केले.

कारण मोशेने खरोखर पितरांना म्हटले, 'परमेश्वर तुमचा देव तुमच्या बंधूंमधून तुमच्यासाठी माझ्यासारखा एक संदेष्टा उभा करील; तो तुम्हांला जे काही सांगेल, त्या सर्व गोष्टींमध्ये तुम्ही त्याचे ऐकावे. आणि असे होईल की, जो कोणी त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, तो प्रत्येक जीव लोकांमधून नष्ट केला जाईल.' प्रेषितांची कृत्ये 3:22, 23.

देवाच्या पहिल्या नामांकित लोकसमूहाच्या शेवटी, योहान बाप्टिस्ता हा एलियाहचा संदेशवाहक होता, ज्याने ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनासाठी मार्ग तयार केला. त्यानंतर येशूने क्रूसावर आपले अर्पण केले आणि मग स्वर्गीय पवित्रस्थानाच्या पवित्र विभागात आपले महायाजकीय कार्य आरंभ केले. देवाच्या दुसऱ्या नामांकित लोकसमूहाच्या, म्हणजे आधुनिक इस्राएलच्या, आरंभी विल्यम मिलर हा एलियाहचा संदेशवाहक होता, ज्याने ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनासाठी मार्ग तयार केला. त्यानंतर येशू अचानक परमपवित्र स्थानी आला आणि न्यायकार्य आरंभ केले. देवाच्या दुसऱ्या नामांकित लोकसमूहाच्या शेवटी, एका अंतिम एलियाह संदेशवाहकाने ख्रिस्तासाठी मार्ग तयार केला, जेणेकरून तो जिवंतांच्या न्यायाच्या व्यवस्थापनकालाचा आरंभ करील, स्वर्गीय महायाजक म्हणून आपल्या कार्याची सांगता करील आणि त्याचे दुसरे आगमन होईल.

विल्यम मिलर हे केवळ दूताचेच नव्हे, तर ते ज्याच्याशी संबंधित होते त्या चळवळीचेही प्रतीक आहेत.

“कापन्या मनाने, विल्यम मिलर यांनी लोकांसमोर देवाच्या राज्याची गूढे उलगडण्यास आरंभ केला; भविष्यवाण्यांच्या माध्यमातून आपल्या श्रोत्यांना ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापर्यंत घेऊन गेले. प्रत्येक प्रयत्नाबरोबर त्यांना अधिक बळ प्राप्त झाले. जसा योहान बाप्टिस्ताने येशूच्या पहिल्या आगमनाची घोषणा केली आणि त्याच्या येण्याचा मार्ग तयार केला, तसाच विल्यम मिलर आणि त्यांच्याशी सहभागी झालेल्यांनी देवाच्या पुत्राच्या दुसऱ्या आगमनाची घोषणा केली....”

“विल्यम मिलर यांनी प्रचार केलेले सत्य स्वीकारण्यास हजारो लोक प्रवृत्त झाले, आणि संदेश घोषित करण्यासाठी एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने देवाचे सेवक उभे करण्यात आले.” Early Writings, 229, 230, 233.

प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी देवाने मोशेला बोलाविले; त्याला मिसरमध्ये चाळीस वर्षे भ्रष्ट शिक्षण मिळाले होते, आणि त्याच्या स्वभावातून मिसरचा प्रभाव दूर करण्याच्या प्रयत्नार्थ त्याला अरण्यात चाळीस वर्षे जीवन जगावे लागले. जन्मानंतर चाळीस वर्षांनी, देवाच्या लोकांना मिसरमधून बाहेर काढण्यासाठी आपण निवडला गेलो आहोत हे समजून, मोशेने मानवी सामर्थ्याचा उपयोग करून त्या मिसरी मनुष्याला ठार मारले. चाळीस वर्षांनी, जळत्या झुडपाजवळ, त्याने देवाच्या बोलावणीविरुद्ध बंड केले. अखेरीस ती बोलावणी स्वीकारल्यानंतरही, मृत्यूची धमकी मिळेपर्यंत त्याने आपल्या पुत्राची सुंता करण्याच्या आज्ञेकडे दुर्लक्ष केले. प्रतिज्ञात देशाच्या सीमेवर त्याने बंड केले आणि खडकावर दुसऱ्यांदा प्रहार केला. प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी मोशेमध्ये लाओदीकेयनाचे चारित्र्यगुण होते. असे असूनही त्याने आपली उच्च आणि पवित्र बोलावणी पूर्ण केली, ज्यात प्राचीन इस्राएलच्या शेवटी ख्रिस्ताचे पूर्वरूप धारण करणेही समाविष्ट होते. ख्रिस्ताने, जो कटकट करणाऱ्या यहुदांशी, म्हणजे जे स्वतःला यहुदी म्हणत होते पण तसे नव्हते, संघर्ष करित होता, फिलाडेल्फियनाचे चारित्र्य दर्शविले. प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी मोशे सुवर्ण, अंजन आणि शुभ्र वस्त्रांची गरज असलेल्या एका लाओदीकेयनाचे प्रतिनिधित्व करित होता. शेवटी ख्रिस्त फिलाडेल्फियन आहे.

अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी, विल्यम मिलर—सार्दीसमधील ज्यांनी आपली वस्त्रे कलुषित केली नव्हती अशा त्या थोड्यांनी ज्यांचे प्रतिनिधित्व केले होते—फिलाडेल्फियनचे प्रतिनिधित्व करित होता; आणि त्याच्याशी संबंधित चळवळही तशीच होती. अॅडव्हेंटिझमच्या शेवटी, 1989 मध्ये अंतकाळ ओळखणारी चळवळ मोशेसप्रमाणेच तितकीच लाओदिकेयन होती. मिलराइट चळवळ ही Future for America या चळवळीचे प्रतिरूप आहे, या भविष्यसूचक अटीसह की पहिली चळवळ फिलाडेल्फियाच्या काळात फिलाडेल्फियनांद्वारे पूर्ण झाली, आणि शेवटची चळवळ लाओदिकेयाच्या काळात लाओदिकेयनांद्वारे पूर्ण होते.

१९८९ पासून या चळवळीच्या भविष्यवाणी-संबंधित इतिहासाचा मी, Future for America च्या इतिहासाशी संबंधित इतर कोणत्याही व्यक्तीपेक्षा अधिक, साक्षीदार आहे; आणि मी साक्ष देतो की १९८९ पासून पुढे आरंभ होणाऱ्या त्या इतिहासातून मी स्वतः एक प्रमाणित लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट म्हणून चालत गेलो. त्या मार्गावर अनेक जीव आहेत जे माझ्या साक्षीस दुजोरा देतील. मी निश्चितपणे याचीही साक्ष देऊ शकतो की अॅडव्हेंटिझमच्या शेवटी या चळवळीशी संबंधित असलेले लोक देखील प्रमाणित लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट होते. पहिले नामनिर्दिष्ट लोक लाओदिकीया असलेल्या एका व्यक्तीपासून आरंभ करतात, जो फिलाडेल्फिया होतो, आणि शेवट फिलाडेल्फियानेच होतो. दुसरे नामनिर्दिष्ट लोक फिलाडेल्फियापासून आरंभ करतात आणि शेवटी अशा लाओदिकीया येथे येऊन पोहोचतात, ज्याला फिलाडेल्फिया होण्यासाठी बोलावले जाते. हीच अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी आहे.

नेता आणि त्याच्याबरोबर सामील झालेल्यांची दयनीय, करुणाजनक आध्यात्मिक अंधता असूनही, 1989 पासून आतापर्यंत घडून आलेल्या भविष्यवाणीतील मार्गचिन्हांना देवाने तरीही दिशा दिली आणि त्यांवर नियंत्रण ठेवले. नेता आणि त्याच्याबरोबर सामील झालेल्यांची आध्यात्मिक नग्नता आणि दारिद्र्य असूनही, ज्या सत्यांचे उलगडणे योग्य आहे असे त्याने पाहिले, त्या सत्यांचे उघडणे देव अजूनही मार्गदर्शित करित होता. आपल्या “सत्या”पासून कधीही विभक्त न होणाऱ्या आपल्या दयेमध्ये, त्याने अशी एक शुद्धीकरणाची प्रक्रिया ठरविली की ज्यामुळे एक लाओदिकीया मरण पावून त्यानंतर फिलाडेल्फिया म्हणून पुनरुत्थित होईल. त्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानाचे प्रतिरूप दानियेल आणि प्रकटीकरण या पुस्तकांचे लेखक यांनी दर्शविले होते; कारण त्या दोघांनाही प्रतीकात्मकरीत्या मारले

गेले आणि पुनरुत्थित करण्यात आले. जॉनला उकळत्या तेलाच्या भांड्यात टाकण्यात आल्यामुळे आलेल्या मृत्यूपासून पुनरुत्थित करण्यात आले, आणि दानियेलला उपाशी सिंहांच्या गुहेतून. अशा प्रकारे, ही दोन पुस्तके—जी एकच पुस्तक आहेत—आता उघडली जात असलेल्या संदेशाचा भाग म्हणून मृत्यू आणि पुनरुत्थान या प्रतीकावर विशेष भर देतात.

“शेवटच्या दिवसां”तील चौकशीच्या न्यायाच्या चळवळीने (जिचे प्रतिरूप मिलराइट चळवळीत दर्शविले गेले होते) काळाच्या समाप्तीकडे वाटचाल केली असता, देवाने ठरविले की नेता आणि चळवळ यांची हत्या व्हावी आणि त्यानंतर त्यांचे पुनरुत्थान व्हावे. सात मंडळ्यांच्या संदर्भात, १८ जुलै, २०२० रोजी लाओदिकीया मारली गेली आणि येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापूर्वी फिलाडेल्फिया म्हणून तिचे पुनरुत्थान होणार होते. पुनरुत्थित चळवळ सात मंडळ्यांपैकी असणार होती, परंतु ती आठवी असणार होती. चळवळ आठवी असणार होती, म्हणजेच ती सातपैकीच होती.

हा भविष्यसूचक गूढार्थ प्रकाशितवाक्याच्या पुस्तकात अनेक साक्षीदारांवर आधारित आहे, जरी आतापर्यंत तो ओळखला गेला नव्हता. या कालखंडात आपण आता पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेत प्रवेश करित आहोत; हीच ती परीक्षा आहे जी रविवारच्या कायद्यापूर्वी येते, असे सिस्टर व्हाइट आम्हाला कळवितात. त्या इतिहासातील फिलाडेल्फियावासीयांवर देवाची मुद्रा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अंकित केली जाते. परंतु कृपाकाल संपण्यापूर्वी येणारी पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा त्यांनी पार केली पाहिजे.

“प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की पशूची प्रतिमा कृपाकाल संपण्यापूर्वी तयार केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान परीक्षा ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल. तुमची भूमिका अशी विसंगतीची गुंतागुंत आहे की फार थोडेच लोक फसविले जातील.

“प्रकटीकरण 13 मध्ये हा विषय स्पष्टपणे मांडलेला आहे; [प्रकटीकरण 13:11-17, उद्धृत].”

“ही ती कसोटी आहे जी देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाण्यापूर्वी त्यांना अनुभवावी लागेल. ज्यांनी त्याची व्यवस्था पाळून आणि बनावट शब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध केली आहे, ते प्रभु देव यहीवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील आणि सजीव देवाचा शिक्का प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उगमाच्या सत्याचा त्याग करतात आणि रविवार शब्बाथ स्वीकारतात, ते पशूची खूण प्राप्त करतील”

Manuscript Releases, volume 15, 15.

या वर्तमान इतिहासकाळात, पूर्वी रिपब्लिकनवाद आणि प्रोटेस्टंटवाद अशी ओळख असलेली दोन शिंगे आधीच बदलून लोकशाही आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद अशी झाली आहेत. जेव्हा ती दोन शिंगे पूर्णपणे एकत्र जोडली जातील, तेव्हा ती एकच सत्ता, एकच शिंग, निर्माण करतील. त्याच कालखंडात, देव पशूच्या प्रतिमेविरुद्ध इशारा देण्यासाठी प्रोटेस्टंटवादाचे खरे शिंग प्रकट करून उंचावील. ही दोन शिंगे एकमेकांच्या समांतर धावतात, जोपर्यंत संयुक्त संस्थाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य राहणे थांबवत नाहीत.

प्रकटीकरण सतरावा अध्याय हे ओळख करून देतो की अजगर (संयुक्त राष्ट्रे), पशू (पोपसत्ताक अधिकार) आणि खोटा संदेश (संयुक्त राज्ये अमेरिका) यांचा त्रिविध संघ हाच तो अधिकार आहे जो सात मस्तकांपैकी असलेला आठवा मस्तक आहे. ही सात मस्तके बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्ये आहेत, ज्यांची सुरुवात बाबेलपासून होते; त्यानंतर मेदो-पारस, ग्रीस आणि मग मूर्तिपूजक रोम. मग पाचवे राज्य म्हणजे पोपसत्ताक रोम, ज्यास भविष्यसूचक रीतीने १७९८ मध्ये प्राणघातक जखम प्राप्त झाली. इतिहासातील त्या टप्प्यावर बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य, संयुक्त राज्ये अमेरिका, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने ते उलथून टाकले जाईपर्यंत सिंहासनावर आरूढ झाले.

तेव्हा संपूर्ण जगाला पशूच्या प्रतिमेची स्थापना करण्यास भाग पाडणाऱ्या शक्तीद्वारे संयुक्त राष्ट्रसंघालाही तसे करण्यास बाध्य केले जाईल. त्या वेळी सहाव्या राज्यालाही एक घातक जखम प्राप्त झालेली असेल; परंतु संयुक्त

संस्थान मग संपूर्ण जगाला संयुक्त राष्ट्रसंघावरील आपल्या नेतृत्वाचा स्वीकार करण्यास भाग पाडील आणि त्रिसंघाचे शासन करण्यासाठी पोपसत्तेच्या नैतिक अधिकाराचाही त्यांनी स्वीकार करावा अशी मागणी करील.

आणि तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना त्या चमत्कारांच्या माध्यमाने फसवितो, जे करण्याचा अधिकार त्याला त्या पशूच्या समोर देण्यात आला होता; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीचा घाव झाला होता आणि तरी तो जिवंत राहिला, त्या पशूसाठी त्यांनी एक प्रतिमा निर्माण करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचा अधिकार त्याला होता, म्हणजे त्या पशूची प्रतिमा बोलावी, आणि जे कोणी त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारले जावे. प्रकटीकरण 13:13, 14.

प्रेरणेतील “श्वापदाच्या प्रतिमेची” एकमेव व्याख्या अशी आहे की ती चर्च (पोपसत्ताक सामर्थ्य) आणि राज्य (संयुक्त राष्ट्रसंघ, ज्यामध्ये संयुक्त राज्ये इतर नऊ राजांवर नियंत्रण ठेवतात) यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करते. ईझेबेल ही पोपसत्ताक सामर्थ्य आहे; अहाब म्हणजे संयुक्त राज्ये, जे दहा उत्तरेकडील वंशांचे राजा आहेत.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जेव्हा संयुक्त संस्थाने कोसळतात, तेव्हा १७९८ पासून विस्मरणात गेलेली तूर (पापसी) “स्मरणात आणली” जाते, आणि ती आपली मोहक गीते आरंभ करते. एलेन व्हाइट यांच्या लेखनात “राष्ट्रीय विनाश” असे दर्शविलेल्या आर्थिक पतनामुळे, संयुक्त संस्थानांना त्या बायबलमधील शक्तीचा सामना करण्यासाठी संपूर्ण जगाला एकत्र आणण्यास बाध्य व्हावे लागते—जी प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध वळविते. ती शक्ती म्हणजे इस्लाम होय, जसा इस्लामचा पूर्वज इश्माएल याच्या स्वरूपात दर्शविला आहे.

मग परमेश्वराच्या दूताने तिला म्हटले, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तुला पुत्र होईल, आणि तू त्याचे नाव इश्माएल ठेवशील; कारण परमेश्वराने तुझे दुःख ऐकले आहे. आणि तो रानटी मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व भावांच्या समोर राहील. उत्पत्ति १६:११, १२.

संयुक्त संस्थाने इतर नऊ राजांबरोबर संधि करतात आणि नेतृत्वाचे स्थान स्वीकारतात. ते असे फक्त अल्पकाळाकरिता करते, आणि मग ते आग्रह धरतील की पोपसत्तेने या सर्वांचे प्रमुख व्हावे, जसे ईझेबेलने अहाबावर नियंत्रण ठेवले.

अशा प्रकारे, अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांची त्रिगुणी युती एकत्रितपणे आर्मगेदोनकडे कूच करते. आठ हा अंक पुनरुत्थानाचे प्रतीक आहे, आणि ज्या राज्याला भविष्यवाणीमध्ये घातक घाव बसल्याचे नमूद केले आहे ते पाचवे राज्य होते, म्हणजे पोपसत्तेचे सामर्थ्य. जेव्हा पोपसत्तेचे पुनरुत्थान होते, तेव्हा ते आठवे राज्य बनते आणि त्या त्रिगुणी संघटनेवर त्यांना नियंत्रण दिले जाते; आणि ते आठवे राज्य हे सात राज्यांपैकी त्या एका मस्तकाचेच रूप आहे, ज्याला घातक घाव बसल्याचे ओळखले गेले आहे; परंतु प्रेरित वचन त्या घातक घावाच्या बरे होण्याचीही ओळख करून देते.

“जसे आपण अंतिम संकटाच्या समीप येत आहोत, तसे प्रभूच्या साधनांमध्ये सुसंवाद आणि ऐक्य असणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. जग वादळे, युद्धे आणि कलह यांनी भरलेले आहे. तरीसुद्धा एका मस्तकाखाली—पोपसत्तेखाली—लोक देवाच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीत देवाविरुद्ध उभे राहण्यासाठी एकत्र येतील. हे ऐक्य त्या महान धर्मत्याग्याने दृढ केलेले आहे. तो सत्याविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी आपल्या हस्तकांना एकत्र आणण्याचा प्रयत्न करीत असतानाच, सत्याचे समर्थक यांना विभागून विखुरण्याचे कार्यही करील. मत्सर, वाईट संशय, दुष्ट निंदा—हे सर्व त्याच्याद्वारे कलह आणि फूट उत्पन्न करण्यासाठी प्रवृत्त केले जातात.” Testimonies, volume 7, 182.

त्या वेळी पाचवे राज्य, सहावे राज्य आणि सातवे राज्य या सर्वांनी आपापली स्वतंत्र राज्ये गमावलेली असतात; म्हणून त्यांच्या संबंधित राज्यांचे पुनरुत्थान एकत्रितपणे एका राज्यरूपाने होते, जे तीन भागांनी बनलेले असते, आणि अशा रीतीने देवत्वाच्या त्रैसदस्यात्मक रचनेची बनावट नक्कल करीत असते.

दोन कोकरूसारख्या शिंगांनी आरंभ होऊन अजगराप्रमाणे बोलणाऱ्या एका शिंगात समाप्त होणारे सहावे राज्य, पशूची प्रतिमा बनत असल्यामुळे, पोपसत्तेच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्याचे धारक आहे. पुनरुत्थित आठवे राज्य, जे त्या सातांपैकी होते, असे मुख्यत्वे ज्या रूपात दर्शविले गेले आहे, तो पशू म्हणजे पोपसत्ता होय. परंतु जरी “आठवे हे सातांपैकी आहे” या भविष्यसूचक गूढार्थाची सर्वांत थेट पूर्तता पोपसत्तेमध्येच होत असली, तरी संयुक्त संस्थाने पोपसत्तेची प्रतिमा उभी करतात आणि म्हणून भविष्यसूचक दृष्ट्या पोपसत्तेसारखीच वैशिष्ट्ये उत्पन्न करतात.

यशया तेवीसच्या अनुसार, टायर म्हणजेच पोपसत्तेला सहाव्या राज्याच्या समाप्तीपर्यंत विस्मरणात जावे लागणार होते; त्या अनुषंगाने संयुक्त राज्ये १७९८ मध्ये प्रारंभ झाली. १७९८ हे अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी मिलराइटांसाठी समाप्तीचा काळ होता. १८४४ च्या वसंतऋतूपर्यंत, मिलराइट अॅडव्हेंटिझमने प्रोटेस्टंटवादाची चादर स्वीकारली होती, जी संयुक्त राज्यांच्या शासनाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या रिपब्लिकनिझमच्या शिंगाशी समांतर चालते. ही दोन शिंगे त्याच पशूवर आहेत; म्हणून ती इतिहासातून एकत्र पुढे जातात. अॅडव्हेंटिझमचा आरंभ आणि समाप्ती रिपब्लिकन शिंगाशी समांतर चालतात. १७९८ पासून प्रोटेस्टंटानी पहिल्या देवदूताचा संदेश नाकारला त्या वेळेपर्यंतचा इतिहास हा असा कालखंड होता, ज्यात देवाने त्या प्रोटेस्टंट शिंगाची स्थापना केली. हे त्याने रिपब्लिकन शिंगाबाबत जसे केले, तसेच परीक्षणाच्या प्रक्रियेद्वारे केले. या समांतर शिंगाविषयी बरेच काही सांगता येईल, पण आता नाही.

रिपब्लिकन शिंग व्यभिचारी प्रोटेस्टंटवादाबरोबर व्यभिचार करते, खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाबरोबर नव्हे; कारण खरे शिंग हे कोकराच्या वधूचे आहे, आणि ती कुमारी आहे. १९८९ मध्ये अंतकाळाच्या वेळेपासून सात राष्ट्राध्यक्ष झाले आहेत. त्या राष्ट्राध्यक्षांपैकी सहाव्याला ज्या वर्षी प्राणघातक घाव बसला, त्याच वर्षी अॅडव्हेंटिझमच्या शेवटी असलेल्या चळवळीला देखील प्राणघातक घाव बसला. १९८९ मध्ये अंतकाळाच्या वेळेपासून आठवा राष्ट्राध्यक्ष तोच असेल ज्याला प्राणघातक घाव बसला होता आणि जो बरा झाला आहे. तो सातांपैकीच एक असा राष्ट्राध्यक्ष असला पाहिजे. त्याच वेळी, २०२० मध्ये जेव्हा सहाव्या राष्ट्राध्यक्षाला त्याचा प्राणघातक घाव बसला, तेव्हा आता प्रोटेस्टंट आवरण धारण करणारे शिंग देखील ठार करण्यात आले. जसे कॅथॉलिक धर्माच्या पशूबाबत, आणि जसे व्यभिचारी प्रोटेस्टंटवादाच्या पशूच्या प्रतिमेबाबत, तसेच प्रोटेस्टंटवादाच्या अस्सल शिंगाबाबत आहे. प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग सहाव्या मंडळीप्रमाणे दर्शविले गेले आहे, जे आठवे बनते, पण सातांपैकीच एक असते.

जेव्हा तुम्ही या दाव्यांची परीक्षा करता, तेव्हा हे स्मरणात ठेवा की अनुग्रहाचा काळ संपण्याच्या अगदी आधी उघड केली जाणारी जी संदेशवाणी आहे, ती आरंभ शेवटाचे दृष्टांत देतो या संदर्भातच निःसंशयपणे सादर केली जाईल. तो संदेश “ऐतिहासिकतावाद” या पद्धतीने सादर केला जाईल, जी जगाच्या अंताची ओळख पटविण्यासाठी जगाच्या इतिहासाशी अनुरूप असलेल्या बायबलमधील इतिहासाचा उपयोग करते. तो संदेश पृथ्वीमधून उदयास येतो.

सत्य पृथ्वीवरून उगवेल; आणि धार्मिकता स्वर्गातून खाली पाहील. होय, परमेश्वर जे चांगले आहे ते देईल; आणि आपली भूमी तिचे उत्पन्न देईल. धार्मिकता त्याच्या पुढे जाईल; आणि त्याच्या पावलांच्या मार्गात आपल्याला स्थापित करील. स्तोत्रसंहिता ८५:११-१३.

उताऱ्यातील पृथ्वीला केवळ “देश” असे ओळखले आहे, इतकेच नव्हे. स्तोत्रांतील तो उतारा केवळ “देश” याला प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील “पृथ्वी” या पशूशी ओळखून देत नाही, तर “सत्य” हे पृथ्वीमधून “उगवते” असेही तो नमूद करतो.

“१७९८ मध्ये नवी जगातील कोणते राष्ट्र सामर्थ्याकडे उभार घेत होते, बळ आणि महानतेची आशा देत होते, आणि जगाचे लक्ष वेधून घेत होते? या प्रतीकाचा उपयोग कोणताही प्रश्न उरत नाही. एक राष्ट्र, आणि एकच राष्ट्र, या भविष्यवाणीच्या निर्दिष्ट अटींना पूर्ण उतरते; ते निःसंशयपणे युनायटेड स्टेट्स ऑफ अमेरिका यांच्याकडे निर्देश करते. पुन्हा पुन्हा, या राष्ट्राच्या उदय व वाढीचे वर्णन करताना वक्ता आणि इतिहासकार यांनी पवित्र लेखकाचा विचार, जवळजवळ त्याचे अचूक शब्दच, नकळत वापरले आहेत. त्या पशूला ‘पृथ्वीमधून वर येताना’ पाहिले गेले; आणि अनुवादकांच्या मते, येथे ‘वर येताना’ असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा शब्दशः अर्थ ‘वनस्पतीप्रमाणे वाढणे किंवा अंकुरणे’ असा होतो.” The Great Controversy, 440.

संयुक्त संस्थाने हे "उगवून येणारे" पृथ्वीचे पशू आहे. म्हणून, जेव्हा तुम्ही या लेखांमध्ये मांडलेल्या दाव्यांची परीक्षा करता, तेव्हा प्रेरणा असे दर्शविते की संदेश हा अंताचा आरंभावरून दाखविला जाण्यावर आधारलेला असेल; तो ऐतिहासिक रेषेवर ऐतिहासिक रेषा या संदर्भात ठेवला जाईल; आणि तो संयुक्त संस्थानांतील एका आवाजाकडून यायलाच हवा. संयुक्त संस्थानांमध्ये खोटे आवाज आहेत, हे अर्थातच खरे आहे; परंतु देवाच्या वचनानुसार व त्याच्या अधिकारावरून, जो कोणताही दूत किंवा सेवा-कार्य संयुक्त संस्थानांबाहेर स्थित आहे किंवा ज्याचा उगम संयुक्त संस्थानांबाहेर आहे, तो खोटा प्रकाश आहे. अॅडव्हेंटिझमची सुरुवात संयुक्त संस्थानांमध्ये एका मनुष्याच्या आवाजाने आणि संयुक्त संस्थानांमध्ये स्थापन झालेल्या एका चळवळीने झाली. येशू एखाद्या गोष्टीचा अंत तिच्या आरंभाने स्पष्ट करतो.

ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे.